

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r., o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz. U. z 2018 r., Poz. 570), art. 17 pkt 1, art. 127 § 2, art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r., Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2024 r., Poz. 572, dalej jako: „k.p.a.”)

w związku z odwołaniem wniesionym przez Gminę Mysłówice i Skarb Państwa w których imieniu występuje Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska w Urzędzie Miasta Mysłówice, zawartego w piśmie z dnia 29 stycznia 2025r., od decyzji Wójta Gminy Chełm Śląski z dnia 10 stycznia 2025r., znak sprawy: GG.III.6220.4.40.2024, którą określono środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa 140 budynków mieszkalnych jednorodzinnych w miejscowości Mysłówice”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego (spr)	- Kamila Koziara
Członek składu orzekającego	- Anna Kajzerek-Dziwoki
Członek składu orzekającego	- Katarzyna Stebnicka

na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 marca 2025r.

orzekło:

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 10 stycznia 2025r., znak sprawy: GG.III.6220.4.40.2024, organ I instancji orzekł jak to opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ ten przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem w sprawie.

Odwołanie od ww. decyzji w piśmie z dnia 29 stycznia 2025r. wniosły strony przedstawiając swoje stanowisko w sprawie, wskazując m.in., iż w karcie informacyjnej przedsięwzięcia inwestor nie przedstawił danych dotyczących przewidywanych ilości wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko (art. 62a ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2024, poz. 1112 ze zm.).

Pismem z dnia 5 lutego 2025r., znak sprawy: GG.III.6220.4.45.2024 (data wpływu do Kolegium: 7 lutego 2025r.) organ I instancji przekazał Kolegium ww. odwołanie wraz z aktami sprawy, podtrzymując swoje stanowisko w sprawie. Jednocześnie w przedmiotowym piśmie organ I instancji odniósł się do zarzutów odwołania, przedstawiając swoje stanowisko w tym względzie.

Pismem z dnia 25 lutego 2025r., Nr SKO.OS.41.9/114/2025/2467/KK, Kolegium wezwało wnoszącą odwołanie do udzielenia wyjaśnień w czym imieniu odwołanie zostało wniesione oraz o przedłożenie umocowania do działania w imieniu strony postępowania. W odpowiedzi na powyższe, przy piśmie z dnia 4 marca 2025r., znak sprawy: OS-I.6220.14.2024.SS, Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska w Urzędzie Miasta Mysłówice oświadczyła, że odwołanie zostało wniesione w imieniu Gminy Mysłówice oraz Skarbu Państwa. Do ww. pisma załączono upoważnienie Prezydenta Miasta Mysłówice z dnia 31 października 2023r., do występowania Ww. w imieniu Gminy Mysłówice Skarbu Państwa.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny obowiązujący w dacie orzekania przez organ odwoławczy:

Kolegium wskazuje, że niniejsza sprawa toczy się w oparciu o przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U z 2024r., poz. 1112, dalej jako: ustawa).

Zgodnie z brzmieniem art. 71 ustawy z dnia z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji

przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przepis art. 59 ust. 1 ustawy stanowi, cyt.: „Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Organ I instancji dokonał kwalifikacji przedsięwzięcia w oparciu o § 3 ust. 1 pkt.:

- 55 ppkt a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. Dz. U z 2019r. poz. 1839, ze zm., dalej jako: rozporządzenie), jako zabudowa mieszkaniowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą:

a) objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

– 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,

– 4 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze,

-62 rozporządzenia, jako: drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 lub obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg lub obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;

- 81 rozporządzenia, jako sieci kanalizacyjne o całkowitej długości przedsięwzięcia nie mniejszej niż 1 km, z wyłączeniem:

a) przebudowy tych sieci metodą bezwykopową,

b) sieci kanalizacji deszczowej zlokalizowanych w pasie drogowym i obszarze kolejowym,

c) przyłączy do budynków.

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28 oraz art. 72 ust. 1a i ust. 1b ustawy, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu.

W myśl art. 72 ust. 3 ustawy, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b.

Zgodnie z brzmieniem art 62a ust. 1 ustawy, karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69, w szczególności dane o:

1) rodzaju, cechach, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,

2) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania, pokryciu nieruchomości szatą roślinną oraz dziko występujących zwierzętach na nieruchomości,

3) rodzaju technologii,

4) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego,

5) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii,

6) rozwiązaniach chroniących środowisko,

7) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,

8) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,

9) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzach ekologicznych, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia,

- 10) wpływie planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,
- 11) przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
- 12) ryzyku wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej,
- 13) przewidywanych ilościach i rodzajach wytwarzanych odpadów oraz ich wpływie na środowisko,
- 14) pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko - z uwzględnieniem dostępnych wyników innych ocen wpływu na środowisko, przeprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

Ust 2 ww. przepisu stanowi z kolei, że kartę informacyjną przedsięwzięcia podpisuje autor, a w przypadku gdy jej wykonawcą jest zespół autorów - kierujący tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia.

Stosownie do postanowień art. 82 ust. 3 ust. 1 ustawy charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Kolegium po zapoznaniu się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym stwierdza co następuje.

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne wniesionego odwołania i stwierdziło że jest ono dopuszczalne. Następnie Kolegium przeszło do zbadania terminowości wniesionego odwołania i stwierdziło, że odwołanie zostało złożone w terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 k.p.a.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Zgodnie z brzmieniem § 2a ww. przepisu, jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

Przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. (§ 2b ww. przepisu).

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 k.p.a. wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wyływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny zauważa, że zaskarżona decyzja organu I instancji nie może się ostać w obrocie prawnym. W związku z powyższym Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ zachodzą przesłanki wskazane w art. 138 § 2 k.p.a., w świetle którego organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Wyżej opisana decyzja kasacyjna może zostać wydana w przypadku łącznego wystąpienia dwóch przesłanek:

1. zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania,
2. konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie takiej decyzji kasacyjnej, przy czym zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 § 1 k.p.a.

Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 136 § 1 k.p.a. organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję. Oznacza to, że organ odwoławczy nie może prowadzić postępowania dowodowego zastępującego postępowanie dowodowe, które winien był przeprowadzić organ pierwszej instancji. W sytuacji, gdy organ I instancji orzekł pomimo tego, że nie dysponował niezbędnymi dowodami i dowodów tych nie przeprowadził, to w istocie nie nastąpiło rozpoznanie sprawy w rozumieniu merytorycznym w pierwszej instancji. Takiej wadliwości postępowania organ odwoławczy nie może konwalidować, ponieważ naruszyłby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 k.p.a., zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania dowodowego w szerszym zakresie niż dozwala art. 136 § 1 k.p.a. i zastąpienie w ten sposób organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby stronę prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej. Kolegium stwierdziło, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. Nie może to nastąpić w uzupełniającym postępowaniu dowodowym, o którym mowa w art. 136 § 1 k.p.a.

Kolegium wskazuje również, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, które obejmuje następujące etapy:

1. ustalenie stanu faktycznego sprawy w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego,
2. wybór przepisu prawnego znajdującego zastosowanie w sprawie,
3. dokonanie interpretacji tego przepisu,
4. subsumcję faktów uznanych za udowodnione pod wybraną normę prawną,
5. ustalenie wiążących konsekwencji prawnych – wydanie rozstrzygnięcia.

Wszystkie opisane wyżej etapy procesu stosowania prawa winny być przeprowadzone z poszanowaniem obowiązujących i znajdujących zastosowanie w sprawie przepisów prawnych; zarówno przepisów prawa materialnego, jak i przepisów proceduralnych. Zgodnie z art. 7 k.p.a. w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Zasada prawdy obiektywnej zawarta w art. 7 k.p.a. i rozwinięta w innych przepisach kodeksu postępowania administracyjnego, w tym w przepisie art. 77 § 1 k.p.a., ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które pozwoli dokonać subsumcji faktów uznanych za udowodnione pod stosowną normę prawną, a następnie doprowadzi do ustalenia konsekwencji prawnych tych faktów. Obowiązek wyczerpującego i rzetelnego zebrania materiału dowodowego związany jest z sytuacją procesową organu administracji publicznej, który jest „gospodarzem” postępowania i posiada duże uprawnienia w zakresie ukształtowania tego postępowania. W szczególności organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Natomiast obowiązek wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony.

Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym.

Kolegium wyjaśnia, że w toku postępowania organy współdziałające w sprawie: tj. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie i Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Katowicach, wzywały inwestora do uzupełnienia karty informacyjnej przedsięwzięcia poprzez złożenie dodatkowych wyjaśnień, a także przedłożenie dodatkowych dokumentów. W aktach sprawy znajdują się wezwania ww. organów z dnia: 26 lipca 2024r., 4 września 2024r. i 13 września 2024r. W odpowiedzi na powyższe wezwania, pełnomocnik strony w pismach z dnia: 9 sierpnia 2024r., 3 października 2024. i 12 listopada 2024. udzielał stosownych wyjaśnień. Kolegium wskazuje w tym miejscu, że zgodnie z brzmieniem art. 62 ust. 2 ustawy, kartę informacyjną przedsięwzięcia podpisuje autor, a w przypadku gdy jej wykonawcą jest zespół autorów - kierujący tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia. Wymóg w powyższym względzie dotyczy także wszelkich uzupełnień jak i składanych w toku postępowania dodatkowych wyjaśnień co do treści karty informacyjnej przedsięwzięcia. W tym sensie karta nie może być rozumiana formalnie wyłącznie jako pierwotny dokument, ale obejmuje również jego uzupełnienia, które również muszą być sporządzone przez osobę posiadającą kwalifikacje określone w tym przepisie oraz podpisane przez autora tego opracowania. Zapis określony w ww. art. 62 ust. 2 ustawy ma zagwarantować kompletność i należytą jakość opracowania wykonanego przez posiadających odpowiednie kompetencje ekspertów. W przypadku sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia stanowiącej podstawowy dokument podlegający ocenie organu, konieczne jest posiadanie wiedzy specjalistycznej pozwalającej odnieść się w sposób rzetelny i pełny do zagadnień wskazanych w art. 62a omawianej ustawy. Tymczasem sporządzone na wezwanie organów współdziałających – uzupełnienia przedłożone przez pełnomocnika strony, nie zostały podpisane przez autora karty informacyjnej przedsięwzięcia, lecz wyłącznie przez działającego w imieniu inwestora (spółki Trewert Sp. z o.o.) – pełnomocnika tej spółki. Z tego względu nie sposób uznać, aby uzupełnienia karty informacyjnej przedsięwzięcia zawarte w ww. pismach spełniały wymogi określone w przepisie art. 62a ust. 2 ustawy.

Tymczasem, co potwierdza materiał dowodowy sprawy, organ I instancji nie dostrzegł powyższej wadliwości w prowadzonym postępowaniu i w oparciu m.in. o ww. dokumenty wydał decyzję w sprawie. Takie działanie organu I instancji jest nieprawidłowe i nie zasługuje na uwzględnienie. W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 19 stycznia 2022 r. (sygn. akt II SA/Bd 885/21, Lex nr 3325780), sąd ten podkreślił, cyt.: „(...) Wskazać należy, że karta informacyjna przedsięwzięcia jest specjalistycznym dokumentem sporządzanym przez osoby, lub ich zespół, dysponujące fachową wiedzą w zakresie badania oddziaływania danego przedsięwzięcia na środowisko (por. wyrok NSA z dnia 19 grudnia 2017 r., II OSK 713/16, dostępny na stronie orzeczenia.nsa.gov.pl). Merytoryczna zawartość kip nie jest stanowiskiem strony w sprawie, ale sporządzoną na potrzeby strony postępowania ekspertyzą, której treść podlega ocenie organów opiniujących wyspecjalizowanych w dziedzinach ochrony środowiska, bezpieczeństwa sanitarnego i ochrony wód. Wszelkie wyjaśnienia co do treści kip, uzupełnienia jej treści, a także załączniki do niej winny zatem być podpisywane przez autora dokumentu źródłowego. Tylko posiadający specjalistyczną wiedzę podmiot sporządzający kip jest upoważniony do zmiany lub uzupełnienia treści tego dokumentu. Nie jest nim zaś z pewnością inwestor, tj. strona nieposiadająca fachowych wiadomości w zakresie merytorycznej zawartości karty, a nadto bezpośrednio zainteresowana pozytywnym wynikiem całego postępowania. W tych okolicznościach uznać należy, że dokonane przez inwestora wyjaśnienia co do zawartości kip powinny zostać pominięte przez RDOŚ, a odpowiedź w zakresie, w jakim organ ten powziął wątpliwości co do treści kip, przedstawione winny zostać przez autora tego dokumentu. Realia sprawy wskazują zatem, że pozyskana przez Burmistrza opinia RDOŚ jak również innych współdziałających organów co do braku konieczności przeprowadzenia oceny wpływu przedsięwzięcia na środowisko są przedwczesne i powinny zostać zweryfikowane, podjęte zostały bowiem na podstawie stanowiska inwestora, a nie autora kip. Decyzja stwierdzająca brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oparta o takie opinie narusza zaś art. 64 ust. 1 pkt 1 u.i.o.ś. w stopniu mającym wpływ na wynik sprawy.(...)” Kolegium podziela w całości stanowisko Sądu zawarte w treści ww. wyroku.

W świetle powyższego nie sposób uznać, aby karta informacyjna przedsięwzięcia wraz z jej uzupełnieniami spełniała wymogi art. 62a ust. 2 ustawy. Tym samym stwierdzić należy, że postępowanie w sprawie toczy się w sytuacji gdy wniosek, który je zainicjował nie spełnia wszystkich prawem przewidzianych wymogów i braki te nie zostały usunięte na etapie postępowania przed organem I instancji. W konsekwencji powyższego nie sposób uznać, aby decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, wydana w oparciu o kartę informacyjną przedsięwzięcia była prawidłowa. Karta informacyjna przedsięwzięcia jako de facto najistotniejszy dokument w postępowaniu którego przedmiotem jest wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wpływa bezpośrednio na treść decyzji kształtującej prawa i obowiązki stron postępowania,

które muszą mieć możliwość pełnego i wyczerpującego ustosunkowania się do takiego dowodu i dlatego należy zagwarantować im prawo do oceny tego dowodu przez organy obu instancji. Uzupełnienie karty oznacza w istocie przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w znacznej części i oznacza konieczność wydania przez organ odwoławczy decyzji kasacyjnej. Koniecznym z tego względu jest uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji w myśl art. 138 § 2 k.p.a.

Ponownie rozpatrując sprawę, obowiązkiem organu I instancji będzie podjęcie czynności wyjaśniających celem uzupełnienia braków karty informacyjnej przedsięwzięcia zgodnie z wymogami art. 62 ust. 2 ustawy. Następnie organ prowadzący sprawę w przypadku uzupełnienia ww. dokumentów, przekaże powyższe opracowania do wszystkich organów współdziałających w sprawie.

W nawiązaniu do powyższego zarzutu, Kolegium wskazuje, że zgodnie z poglądami doktryny prawa i stanowiskiem orzecznictwa sądowego, które Kolegium w pełni podziela, stwierdzić należy, że w wyniku uchylenia przez organ odwoławczy decyzji organu I instancji w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ I instancji w ramach ponownego rozpatrywania sprawy winien raz jeszcze wystąpić do organów współdziałających w sprawie o zajęcie stanowiska w trybie art. 64 ust. 3 ustawy, uwzględniającego łącznie uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy poprzez wydanie opinii, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby - co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Ponownie prowadząc zatem postępowanie w sprawie, po uzupełnieniu karty informacyjnej przedsięwzięcia, na co Kolegium zwróciło uwagę powyżej, koniecznym jest ponowne wystąpienie przez organ prowadzący sprawę do organów współdziałających w sprawie o wydanie opinii w myśl art. 64 ust. 3 ustawy.

Dalej Kolegium stwierdza, że organ I instancji wydając zaskarżoną decyzję naruszył treść przepisu art. 82 ust. 3 ustawy, bowiem charakterystyka przedsięwzięcia stanowiąca zgodnie z brzmieniem tego przepisu załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie spełnia wymogów decyzji administracyjnej. Zgodnie z brzmieniem art. 107 § 1 k.p.a. decyzja ma być podpisana przez osobę upoważnioną do jej wydania, zatem podpis tej osoby winien być uwidoczniony także na załączniku do decyzji. W wyroku Naczelnego Sadu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 stycznia 2007r., (sygn. akt II OSK 200/06, LEX nr 327707) sąd ten podkreślił, że załącznik do decyzji jest jej integralną częścią, a więc musi zawierać dokładne oznaczenie decyzji oraz właściwy podpis, gdyż załącznika nie można traktować inaczej niż decyzji. Tymczasem dołączony do decyzji Wójta Gminy Chełm Śląski z dnia 10 stycznia 2025r., znak sprawy: GG.III.6220.4.40.2024 dokument zatytułowany „Charakterystyka przedsięwzięcia” nie został podpisany. Pod treścią tego dokumentu brak podpisu osoby uprawnionej do wydania decyzji. Nadto dokument ten nie został opatrzony żadną pieczęcią organu administracji, a w związku z tym mógłby zostać dowolnie dołączony do decyzji. W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 5 września 2016 r. (sygn. akt II SA/Gl 246/16, Lex nr 2120538), sąd ten wyjaśnił, iż charakterystyka przedsięwzięcia stanowi integralną część decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i musi odpowiadać takim samym wymogom jak decyzja. W przeciwnym razie charakterystyka przedsięwzięcia mogłaby być w dowolnym czasie zmieniana przez organ administracji bez konieczności zachowania wymaganych prawem procedur. Brak podpisania załącznika przez osobę upoważnioną zgodnie z art. 107 § 1 k.p.a. powoduje kwalifikowaną wadliwość decyzji, stanowi rażące naruszenie prawa, którego skutkiem jest nieważność rozstrzygnięcia organu stosownie do art. 156 § 1 pkt. 2 k.p.a. (por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 24 marca 2011r., sygn. akt II SA/Kr 130/11, LEX nr 784068). Wadliwość w powyższym względzie skutkuje koniecznością uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji w trybie art. 138 § 2 k.p.a. Ponownie wydając decyzję w sprawie organ I instancji winien mieć na względzie treść przepisu art. 82 ust. 3 ustawy i sporządzić charakterystykę przedsięwzięcia, która jest obligatoryjnym elementem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z zachowaniem wymogów art. 107 § 1 k.p.a.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania, Kolegium wskazuje, że nie jest możliwym odniesienie się do jego treści na etapie postępowania odwoławczego gdyż zarzuty te dotyczą kwestii co do których powinien wypowiedzieć się w pierwszej kolejności organ I instancji w toku ponownego rozpatrywania sprawy. Z tych względów Kolegium nie było także uprawnione do przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego w myśl art. 136 § 1 k.p.a.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu I instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Anna Kajzerek-Dziwoki

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Kamila Koziaara

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Katarzyna Stebnicka

Otrzymują:

1. P. Łukasz Pikusa- jako pełnomocnik inwestora- przez e-doręczenie-PUH
2. Wójt Gminy Chełm Śląski- przez e-doręczenie- PURDE
3. Gmina Mysłowice- reprezentowana przez Prezydenta Miasta Mysłowice- przez e-doręczenie- PURDE
4. Skarb Państwa - reprezentowany przez Prezydenta Miasta Mysłowice- przez e-doręczenie- PURDE
5. Pozostałe strony- z w trybie art. 49 k.p.a.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach- AE:PL-50844-78007-IRSIV-24
2. Polskie Gospodarstwo Wodne Wody Polskie-, Zarząd Zlewni w Katowicach- przez e-doręczenie-PUH
3. Państwowy Powiatowy Inspektorat Sanitarny w Katowicach -przez e-doręczenie-PUH

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informuję, że:

Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze z siedzibą w Katowicach, ul. H. Dąbrowskiego 23.

Inspektorem Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach jest Krzysztof Morkis, e-mail: IOD@katowice.sko.gov.pl

Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na podstawie:

art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.

art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.

art. I oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.

Dane osobowe nie będą udostępniane podmiotom innym niż upoważnione na podstawie prawa lub zawartych umów.

Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane od momentu zakończenia postępowania przez okres co najmniej 10 lat.

Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawienia oraz prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego (tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych).

Dane udostępnione przez Panią/Pana nie będą podlegały profilowaniu.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
Grzegorz Łaszczyca

